

Pionneke2 haalt uit 2 matches 2 matchpunten met 1 bordpunt saldo: Hoe ver weg is degradatie nog?

Een laatste verhaal voor Wim Habing. Tot de trouwe lezers van deze rubriek behoorde ook Wim Habing, een van de *pretspelers* in onze interne competitie. Tot een optreden in de derde competitiewedstrijd van *Pionneke 3* afgelopen zondag (18-12) is het helaas niet meer gekomen. 'S ochtends belde een vriend de voorzitter met het trieste bericht, dat Wim de avond tevoren plotseling was komen te overlijden. Het bestuur liet dit schokkende voorval niet meteen aan alle spelers weten, om de matches van Pionneke 2 tegen Reuver (1½ – 4½) en Pionneke 3 tegen GESS 1 (½ – 5½) niet te verstoren - de vorige keer nog had Pionneke 2 met 5 – 1 de uitwedstrijd tegen Tegelen gewonnen. Moet Pionneke2 nu met **6½ - 5½** en **2 matchpunten** uit de laatste twee wedstrijden tevreden zijn? Ach, wat kunnen ons die barre uitslagen schelen, we hebben een sympathieke clubgenoot verloren.

Ik was wel meteen op de hoogte gesteld en herinnerde mij de enthousiaste feedback, die ik altijd van Wim kreeg: Na het lezen van ieder verslag vertelde hij, hoe hij er van genoten had, laatst nog suggereerde hij me met die stukjes wat te gaan doen. Zoals in iedere club heb je bij 't Pionneke enerzijds schakers die zich als levensgenieter profileren, dan de in hun schaakwereldje over het paard getilde natuurtalenten – ze verzamelen op gezellige toernooitjes magere prijzen en lelijke bakers, naast liters bier – en tot slot de zwijgende meerderheid – ernaar smachtend eens nog een klein beetje beter te worden: bij hun gaat veel goed, maar het beste van het spel wordt vaak niet meer gehaald.

Wim behoorde duidelijk tot de gemoedelijke groep van levensgenieters, Pionneke's *pretspelers* dus, die er een gewoonte van maken gaande de partij hun slimme truucjes en grove blunders met een beminnelijke glimlach luidkeels van commentaar te voorzien, of de tegenstander daar nu gebruik van kan maken of niet. In het prethoekje vind je dus geen gespannen gezichten of onderhuidse irritaties, zoals wel eens bij de stamtafel van kampioenskandidaten of bij de upward mobile middelmaat het geval is. Onze *klets-club-kous-kampioen* b.v. stond onlangs met een fraaie stelling in de Limburger, zodat hij moeilijk kan doen alsof hij de wat minder hoogstaande partijen in de interne competitie niet moeiteloos zou winnen – toch staat zijn sportiviteit buiten kijf, omdat hij meestal eerst zichzelf op de hak neemt, voordat hij zout in de open wonden van zijn tegenstander strooit. En dan heb je nog deze of gene speler uit de middenmoot, die zijn gebrek aan schaaktalent slinks probeert te verbergen; de een achter een ondoorzichtige vorm van competitieerversing, de ander door nauwelijks boeiende organisatorische hoogstandjes en zelfs af en toe iemand met een stortvloed van verbale afleidingsmanoeuvres, onder het mom van bevlogen schaakproza – Wim had dit allemaal wel door en genoot er van! Aan hem draag ik dan ook in dierbare herinnering het volgende verslag op.

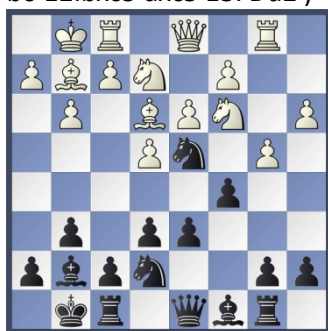
De verstekeling¹. Terwijl bij Pionneke 3 Wim Habing's plaats leeg moest blijven, had Pionneke 2 het deze keer zonder de laatste bordspeler te stellen, die zich - onvoldoende fit – nog de vorige avond had afgemeld. Het verslag beperkt zich bij de overige partijen tot een enkel cruciaal moment, waarin het teleurstellende resultaat – 3 maal remise en 2 maal verlies – zich telkens al lijkt af te tekenen. In één geval maakte het verborgen kantelpunt van de partij zich door een abrupte verslechtering van de notatie van onze teamgenoot kenbaar, zodat ik hier niet hoeft te vermelden, welke Pionnekespeler deze overigens zeer verdienstelijke partij speelde. Maar veel meer kan ik er helaas niet over zeggen.

¹ M. Vasalis (2002). *De oude kustlijn. Nagelaten gedichten*. Amsterdam: G. A. van Oorschot.

Mochten we onverhoopt degraderen, dan weten we van wie we eerder in het seizoen nog wat hadden kunnen leren.

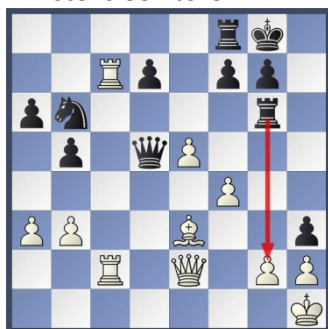
Bij ieder schepsel dat geboren wordt / zijn reis begint, scheept in het ruim de dood / zich in. [] /

In plaats van 11. ... Pxe2 had zwart zijn voorpost op d4 moeten houden (11. ... b6 12.bxc5 dxc5 13. Dd2)

[] **En maakt zich met het schip vertrouwd, / dringt door tot iedere vezel van het hout /**

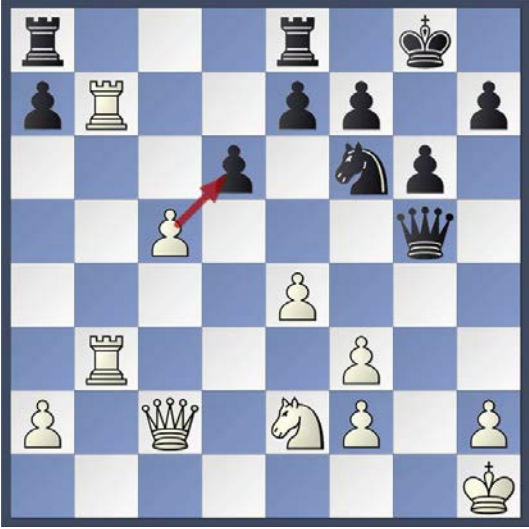
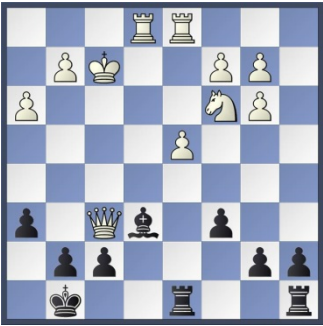
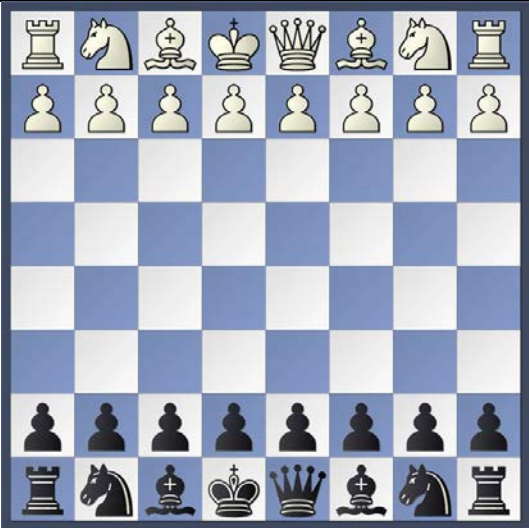
Zwart wint na 30.Df3 minstens een toren:

Bord 5. Bij een vastberaden, maar telkens net niet afdoende verdediging kwam **Hans Akkerboom** met zwart geleidelijk in steeds moeilijker vaarwater terecht, totdat wit met vier pionnen op rij de beslissende doorbraak inzette (diagram hiernaast), met als vrijwel onvermijdelijk gevolg, dat één van wit's pionnen, als bij een *rugby try*, de achterlijn bereikte (**0 – 1**).

Bord 2. De witte stukken van **Robin Meinders** kwamen steeds beter te staan, maar intussen wrong zich het venijn van zijn tegenstander in de gaten van zijn stelling, omdat Robin de beslissende winstvoering over het hoofd zag. Zo zou in het diagram hiernaast (na 26....h5) 27. d6 Tc8 28. Txc8 Dxc8 tot een voor wit winnende stelling hebben geleid. Even later maakte na 29...h3 (diagram helemaal links) 30.Df3 een einde aan alle illusies: 30. ... hxg2^ (**0 – 1**).

<i>de romp, de mast, de kabels en de touwen / de zeilen hurkend in de reddingsboot. /</i> Wit speelde 22.dxc5 Dh6-g5^ 23.Kh1 en daarop (zie diagram) zwart Dxc5 24.Dxc5 en na dxc5 was zwart op weg naar remise; 23. ...dxc5 24. h3 Ph5 zou zwart nog kansen geven.		Bord 4. Simon Karstens accepteerde met wit een pion minder (11. ...Dxb2) en een dubbelpion (vóór zijn koning) om initiatief te krijgen. Ondanks een actieve stelling van wit wist zwart naar een gelijk eindspel (met evenveel pionnen, één toren en één paard aan beide kanten) af te wikkelen ($\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$).
<i>Het zijn de kleine kinderen die hem kennen / en hem niet vrezen: zij zijn nog pas zo kort / geleden [] /</i> 		Bord 3. Dai Heinen noemde zijn partij achteraf een <i>ordinaire remiseschuifpartij</i>. Dai had aangekondigd graag met zwart te willen spelen, om zijn spel met zwart te verbeteren. Dit betekent vermoedelijk, dat hij met zwart in elk geval een remise veilig wil stellen. Uit de hiernaast afgebeelde stelling blijkt, dat Dai altijd goed aan zo'n partij begint. Na dameruil op de 19e zet (diagram helemaal links gxf6) was het wel zo ongeveer bekeken ($\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$).
<i>[] uitgevaren uit hun nacht / ze moeten aan het daglicht nog zo wennen. /</i>		Bord 1. Voor Rob Loose was het een spannende partij van <i>ups and downs</i>. Tegen het tegenspel dat hij zijn tegenstander gunde, bracht hij telkens weer gevaarlijk aanvalsspel in het geweer, maar de winst miste hij op een haar

	<i>J.M.W. Turner - Snow Storm: Steam-Boat off a Harbour's Mouth Making Signals in Shallow Water, and going by the Lead. The Author was in this Storm on the Night the "Ariel" left Harwich (1842)</i>	na. Al kan ik niet meer goed nagaan waarom ... en wellicht alleen hij zelf, als hij zijn hieroglyfen nog kan ontcijferen, gelijk een mist die op het kritieke ogenblik uit het zwart van zijn stukken oprijst ($\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$).
<i>Zoals schaduw bij het licht behoort / zo leeft de dood binnen het leven voort.</i> <i>J.M.W. Turner – Storm at Sea (watercolour, 1842)</i> Een laatste groet aan wie de kustlijn voorgoed verlaten heeft, terug naar de oneindige zee. 24 december 2016 <i>Hans Akkerboom</i>		